

РЕШЕНИЕ

№ 6330

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7656** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. И. М. срещу Решение № 151409/ 16.07.2020 г., постановено по н.а.х. дело №5727/2020 г. по описа на Районен съд - София, с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0000095/03.02.2020 г., издадено от и. д. началник Областен отдел „Автомобилна администрация [населено място], с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗавПр) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява. Представя писмено становище.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на касационния жалбоподател на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че при извършена проверка на 20.12.2019 г. около 15:00 часа. в [населено място], на автогара „С.“ на жалбоподателя, в качеството му на водач на автобус марка „Мерцедес“, модел „ОЦ 500 18 42“, от кат. М3, с рег. № СО 5650 СХ, собственост на [фирма], който извършвал международен случаен превоз на пътници по маршрут Кралство Испания - Република България, последният не представил на контролните органи от 00“АА“ - С. тахографски лист за текущия ден и тахографските листа от предходните 28 дни . Превозът се извършвал със заверено копие № [ЕГН] към лиценз за европейската общност № 10680, издаден на 15.01.2019 г. и валиден до 14.01.2029 г. за международни автобусни превози на пътници. Автобусът бил оборудван с аналогов тахограф.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение, а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

От правна страна, Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По същество същият е приел, че нарушението е безспорно установено, като наложената санкция е в съответствие с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По същество, в обжалвания съдебен акт е прието, че жалбоподателят е извършил посоченото по-горе нарушение, както и че последното е безспорно установено.

За да потвърди оспореното НП, съдът е направил подробен и задълбочен анализ на събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства. Съдът изрично е обсъдил наведените доводи в жалбата, че по отношение на водача е налице изключение от изискването когато управлява превозно средство, на което е монтиран аналогов тахограф, да е в състояние да представи по искане на оправомощен служител на контролен орган тахографските листове за текущия ден и листовите, използвани през предходните 28 дни, тъй като същият разполагал с удостоверение за дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/06 или на европейското споразумение за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози, от което е видно, че през целия или части от периода от двадесет и осем дни, предхождащи проверката, не е управлявало превозното средство. Съдът е констатирал, че подобно удостоверение за дейности не се съдържа в материалите по делото и не е представено от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Последният, противно на твърденията си, не представил и митнически протокол, от който се установявало, че тахографският лист за текущия ден бил проверен и задържан от митническите власти. Ето защо, съдът е приел твърденията на жалбоподателя, че не е извършил вмененото му нарушение или че последното е невиновно, за недоказани.

Направените фактически и правни изводи в тази насока се споделят напълно от настоящия съдебен състав и не следва да бъдат преповтаряни.

Пред Административен съд София град е представено удостоверение за дейности – одобрен формуляр по Регламент (ЕО) № 561/06, от което се установява, че жалбоподателят, в качеството му на водач на превозно средство при [фирма], за периода от 21.11.2019 до 19.12.2019г. не е управлявал превозно средство.

Видно от съдържанието и диспозитива на обжалваното НП, М. е санкциониран за нарушение, извършено на 20.12.2019г., а не на дата, включена в посочения по-горе период. Ето защо, твърдението, че последният не е управлявал автобус на процесната дата, че не е превозвал пътници, респективно, че не е имал задължение да представи по искане на оправомощен служител тахографските листове за текущия ден и листовите, използвани през предходните 28 дни, се явява неоснователно и недоказано.

Като е достигнал до същия правен извод и е потвърдил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не

дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 151409/ 16.07.2020 г., постановено по н.а.х. дело №5727/2020 г. по описа на Районен съд – София

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.